

Sygn. akt: I C 1689/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Burzyńska
Protokolant:	Dorota Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa G. V. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko W. B.

o zapłatę

oddala powództwo

S ę d z i a

Sygn. akt I C 1689/14

UZASADNIENIE

Powód G. V. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystąpił przeciwko W. B. z powództwem, w którym domagał się zasądzenia od pozwanej na jego rzecz kwoty 343,66 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podnosił, że pozwana jako abonent zawarła z firmą (...) SA jako operatorem umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której operator wykonywał na rzecz pozwanej usługi telefonii stacjonarnej i internetu, telewizji kablowej i innych. Z tytułu tych usług (...) SA wystawiała pozwanej faktury, które nie zostały uregulowane na łączną kwotę 274,88 złotych. Umową przelewu wierzytelności z dnia 18 września 2013 roku powód nabył od (...) SA w W. wierzytelność dochodzoną pozwem. Wskazywał, że dochodzi należności z tytułu nieopłaconych faktur na kwotę 274,88 złotych i skapitalizowanych odsetek od tej kwoty w wysokości 68,78 złotych.

Pozwana W. B. wносиła o oddalenie powództwa, wskazując, iż opłaciła na rzecz (...) SA kwotę dochodzoną pozwem. Przyznała, że zawierała z (...) SA umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jednakże twierdziła, że w dniu 23 kwietnia 2012 roku uregulowała na rzecz (...) SA wszystkie zaległości w opłatach, jakie wynikały z tej umowy.

Sąd ustalił i zważył, że następuje:

W dniu 4 lipca 2011 roku pozwana W. B. zawarła z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) (umowa k. 22-24). Na podstawie tej umowy firma (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w okresie od 22 listopada 2011 roku do 20 lutego 2012 roku wystawiła pozwanej cztery faktury na łączną kwotę 274,77 złotych (faktury – k. 38-41). Pozwana nie opłaciła żadnej z wystawionych faktur w terminie, gdyż po zapoznaniu się z pierwszą z faktur zorientowała się, że operator naliczył jej opłatę za usługi internetowe, których nie zamawiała. Od tamtej pory pozwana negocjowała z operatorem zmianę lub rozwiązanie umowy, twierdząc, że została wprowadzona w błąd, przez co podpisała umowę obejmującą świadczenie usług internetowych. Pismem z dnia 16 marca 2012 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypowiedziała pozwanej umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych bez zachowania terminu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień 15 marca 2012 roku. Jako powód wypowiedzenia wskazała zaległości w opłatach na kwotę 274,88 złotych. Wezwała jednocześnie pozwaną do uiszczenia tej kwoty w terminie 7 dni pod rygorem wystąpienia na drogę postępowania windykacyjnego, sądowego i komorniczego (pismo – k. 26). Pozwana, po otrzymaniu powyższego pisma skontaktowała się telefonicznie z operatorem, próbując negocjować zapłatę tej kwoty, jednakże otrzymała informację, że musi zapłacić kwotę z odsetkami. Pracownik operatora podał jej, że powinna zapłacić kwotę 368,88 złotych, która stanowi całość jej zobowiązania z umowy i zobowiązał się do przysłania jej faktury. W dniu 17 kwietnia 2012 roku (...) Spółka Akcyjna wystawiła fakturę Vat nr (...) na kwotę 368,88 złotych (faktura – k. 67), którą pozwana opłaciła przelewem w dniu 23 kwietnia 2012 roku (potwierdzenie przelewu – k. 53).

W dniu 18 września 2013 roku powód zawarł z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę sprzedaży wierzytelności na podstawie której nabył wierzytelność wobec pozwanej na łączną kwotę 274,77 złotych wynikającą z faktur wystawionych przez (...) SA i dołączonych do pozwu (faktura k. 43-46). Pismem z dnia 18 września 2013 roku powód zawiadomił pozwaną o nabycie wierzytelności (pismo - k. 42), a pismem z dnia 18 października 2013 roku wezwał ją ostatecznie do zapłaty kwoty 337,60 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opisanych wyżej dokumentów oraz zeznań pozwanej W. B. (k. 69-69v). Dokumenty przedstawione przez strony nie były kwestionowane i nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności. Zeznania pozwanej, zasługują na wiarę i mogą być podstawą prawidłowych ustaleń faktycznych, gdyż są logiczne, konsekwentne i znajdują potwierdzenia w zgromadzonych dokumentach.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 353 § 1 kodeksu cywilnego zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Zgodnie z art. 509 kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zgodnie z art. 513 § 1 kodeksu cywilnego dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Pozwana udowodniła, że wierzytelność powoda nie istnieje, gdyż jeszcze przed nabyciem przez niego wierzytelności, spełniła swoje zobowiązania wobec pierwotnego wierzyciela. Zeznała ona, że po rozwiązaniu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, kontaktowała się z pierwotnym wierzycielem, gdyż nie chciała płacić za usługi, które nie były faktycznie świadczone. Wobec stanowczej postawy operatora, który domagał się zapłaty z tytułu wystawionych przez siebie faktur na kwotę 274,88 złotych zdecydowała się zapłacić tę kwotę wraz z odsetkami. Uzyskała telefonicznie informację o ostatecznej wysokości jej zobowiązania, a następnie fakturę nr (...), którą opłaciła przelewem w dniu 23 kwietnia 2012 roku. Twierdzenia pozwanej, zdaniem Sądu zasługują na wiarę, gdyż znajdują potwierdzenie w dokumentach w postaci potwierdzenia przelewu (k. 53) i fakturze Vat nr (...). Wprawdzie z treści faktury nr (...) nie wynika, że dotyczy one zaległości za poprzednie faktury, a dotyczą opłat aktywacyjnych i usług dodatkowych, to twierdzenia pozwanej, iż faktura ta stanowiła ostateczne rozliczenie jej zobowiązań wobec pierwotnego wierzyciela, zasługują na wiarę. Pozwana uzyskała zapewnienie, iż kwota 368,88 złotych stanowi jej ostateczną zaległość z tytułu nieopłaconych faktur powiększoną o odsetki ustawowe. Ponadto z treści pisma

pierwotnego wierzyciela (...) SA, w którym wypowiedział on umowę pozwanej, nie wynika, aby miała ona jakieś inne zobowiązania wobec niego, niż nieopłacone faktury na kwotę 274,88 złotych. Trudno sobie wyobrazić, aby po wypowiedzeniu umowy pierwotny wierzyciel naliczył jakieś dodatkowe opłaty, których wcześniej się nie domagał. Powyższe okoliczności wskazują, że uiszczając w dniu 23 kwietnia 2012 roku na rzecz pierwotnego wierzyciela kwotę 368,88 złotych, pozwana spełniła swoje zobowiązania z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, co czyni powództwo bezzasadnym.

Mając na względzie powyższe okoliczności, na podstawie art. 353 § 1 kodeksu cywilnego, art. 509 i 513 kodeksu cywilnego orzeczono jak w sentencji wyroku.

S ę d z i a